

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Dato: 9. april 2008
Kontor: Erhvervs- og Familie-
sammenføringskonto-
ret
J.nr.: 2008/4112-16
Sagsbeh.: NHL
Fil-navn: Besvarelse

Besvarelse af spørgsmål nr. 397 stillet af Folketingets Retsudvalg til justitsministeren og ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 26. februar 2008 (Alm. Del).

Spørgsmål:

"Ministrenes kommentarer udbedes til kronik i Weekendavisen 22/2-08 af lektor ved Københavns Universitet Jonas Christoffersen: "Lovgivning i blinde".

Svar:

De retspolitiske betragtninger, som Jonas Christoffersen giver udtryk for i den i spørgsmålet omtalte kronik, er – som det også fremgår af kronikken – ikke nye.

Det fremgår således af justitsministerens endelige besvarelse af 15. juli 2004 af spørgsmål nr. 209 af 26. april 2004 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 720), at justitsministeren dengang kommenterede på en henvendelse af 22. marts 2004 fra Jonas Christoffersen, hvori denne havde orienteret udvalget om sin artikel "Domstolsprøvelse i terrørsager mv.", optrykt i UfR 2004.B97. I artiklen rejste Jonas Christoffersen spørgsmål om, hvorvidt udlændingelovens § 45 b er forenelig med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

I artiklen fra 2004 foretager Jonas Christoffersen navnlig en gennemgang af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i Al-Nashif mod Bulgarien (dom af 20. juni 2002).

Integrationsministeren kan fortsat henholde sig til den udtalelse, som den daværende integrationsminister afgav til brug for justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 209 af 26. april 2004 fra Folketingets Retsudvalg.

Det tilføjes, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol efter 2004 har haft lejlighed til på ny at udtale sig om forholdet mellem Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og udvisning af udlændinge, der anses for en fare for statens sikkerhed. Dette skete

i sagen Liu Liu mod Rusland (dom af 6. december 2007), hvor Domstolen bekræftede konklusionerne fra Al-Nashif-sagen.

I Liu og Liu-sagen fik en kinesisk mand, der havde boet en årrække i Rusland sammen med sin hustru og parrets to børn, afslag på en ny opholdstilladelse alene under henvisning til, at han udgjorde en fare for statens sikkerhed. Menneskerettighedsdomstolen gentog, at selv i sager vedrørende statens sikkerhed skal der være adgang til at kunne indbringe administrative myndigheders afgørelser for et uafhængigt organ, der er kompetent til at prøve – om nødvendigt med visse processuelle begrænsninger som følge af det fortrolige materiale – om trusselsvurderingen er rimeligt begrundet i sagens fakta, og om myndighedernes fortolkning af begrebet ”national sikkerhed” er vilkårlig. Domstolen gentog endvidere, at brug af fortroligt materiale kan være uundgåeligt i sager vedrørende statens sikkerhed, men slog fast, at dette ikke indebærer, at administrative myndigheder er fri for domstolskontrol i sager om statens sikkerhed og terrorisme. På baggrund heraf og de konkrete omstændigheder i sagen konkluderede Domstolen, at hjemmelskravet i artikel 8 i konventionen (*ret til familieliv*) ville blive krænket, hvis udvisningen af klager blev gennemført.